

[Pia Larsen]

sant eller ligefrem håbløst at drive virksomhed i Danmark.

Vi kan forbedre de generelle vilkår for erhvervslivet ved at sørge for en god infrastruktur. Det gælder både for trafik og telekommunikation og for forskning og uddannelse.

Vi kan også sørge for, at det offentlige serviceapparat fungerer som en medspiller i stedet for som en stor bureaukratisk mølle over for virksomhederne, og her kan kommuner og amtskommuner også være med.

Vi kan arbejde på at sikre en lav inflation, overskud på betalingsbalancen og dermed lave rente, og den del af opgaven er heldigvis lykkedes. Den udgør et væsentligt element i det at skabe gode betingelser for erhvervslivet i Danmark.

I EF-regi skal vi fortsat arbejde på, at statsstøtten til erhvervslivet nedbringes eller simpelt hen fjernes, alene af den grund, at den danske statskasse ikke på noget tidspunkt vil kunne konkurrere med de større EF-landes statskasser.

Bortset fra det mener jeg, at det er grundlæggende forkert at føre krystalkuglepolitik ved fra Folketingets side at udpege fremtidens vindere eller tabere og yderligere understrege denne udpegning ved at give støtte til enkelte virksomheder eller brancher ved hjælp af skattefinansierede midler. Det, at Danmark aldrig har holdt særlig meget af at give statsstøtte til enkeltvirksomheder, har jo netop også gjort, at vores udgangsposition i det indre marked er så god, som den er.

I Venstre har vi noteret os, at Erhvervsudviklingsrådet har ønsket at få øget bevillingerne med henblik på en forstærket erhvervsfremmeindsats. Det er forståeligt nok, men det tjener ikke dansk erhvervslivs interesser, hvis sådanne forhøjede bevillinger skal finansieres gennem en øget beskatning af erhvervslivet. Hvis Socialdemokratiet mener noget med at ville forbedre vilkårene for dansk erhvervsliv og i den forbindelse ønsker at være med til at skaffe flere penge til erhvervsfremme, må Socialdemokratiet altså også være villigt til at finde besparelser på andre områder. Det er den eneste farbare vej frem.

Erhvervsudviklingsrådet har også efterlyst mere stabilitet og forudsigelighed i bevillingerne, og rådet ønsker en langtidsaftale om bevillingernes størrelse. Det har vi i Venstre fuld for-

ståelse for, og opgaven bliver så fra Folketingets side at udvise så meget selvdisciplin, at vi er i stand til at overholde en sådan langtidsaftale om bevillinger og vel at mærke ikke bruger pengene andre steder, fordi der pludselig viser sig et alternativt flertal.

I alle partier er vi enige om, at arbejdsløsheden er landets største problem i øjeblikket. Vi er nødt til at erkende, at arbejdsløsheden ikke afskaffes ved diverse kunstige foranstaltninger; den afskaffes kun gennem skabelse af flere ægte arbejdspladser i erhvervslivet. Derfor er Venstre også positivt indstillet over for Socialdemokratiets ønske om at drøfte erhvervslivets vilkår i Danmark og internationalt set, men vi mener som sagt, at Erhvervsudviklingsrådet skal have mulighed for selv at komme med sine anbefalinger til regeringen, før vi i Folketinget diskuterer netop den rapport, som har dannet baggrund for Socialdemokratiets forespørgsel.

Rahbæk Møller (SF):

Disse år vil stå tilbage som de tabte mulighedsår. Danmark fører en stram økonomisk politik, og det giver udlandsgælden kun begrænsede muligheder for at ændre på. Vi har da også set resultater i form af overskud på betalingsbalancen, men prisen har været en uacceptabelt høj arbejdsløshed og en nedglidning i Danmarks økonomiske placering blandt verdens lande. Her er det, at erhvervspolitikken og strukturpolitikken burde sikre, at der på trods af en stram økonomisk politik er et rimeligt aktivitetsniveau, men netop her er slagordene: passivitet, passivitet og atter passivitet.

Problemet er ikke mangel på muligheder. F.eks. er der et indlysende behov for at knytte erhvervsudviklingen sammen med miljøforbedringer. Ud over, at en indsats her vil have klare velfærdsperspektiver, er der tale om et hastigt ekspanderende marked. Vi får flere og flere meldinger fra udlandet om, at virksomheder og investeringsfonde får øje på mulighederne i at investere grønt, og også herhjemme er der enkelte pensionskasser og nogle virksomheder, der tænker i de baner.

Jeg har læst et eller andet sted, at Industriministeriet skulle have et miljøteknologisk udviklingsprogram, og nu forstår jeg på ministeren, at det snart er på trapperne. Efter regeringens hidtidige adfærd er der grund til at frygte, at der ikke bliver tale om den synlige politik, der er